

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3033/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Петар Ивановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Нуклеарни објекти Србије“ Винча, чији је пуномоћник Драган Тошић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против одлука о трошковима поступка, садржаним у ставу трећем и петом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4762/21 од 18.01.2022. године, у седници одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима, садржаних у ставу трећем и петом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4762/21 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 309/18 од 23.06.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима за период од новембра 2009. године до августа 2010. године солидарно исплати износе увећане зараде због прековременог рада и то у појединачно опредељеним новчаним износима и са законском затезном каматом, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка у укупном износу од 202.800,00 динара са законском затезном каматом од 09.03.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог да се обавезу тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4762/21 од 18.01.2022. године, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да тужиоцима солидарно исплати износе увећане зараде због прековременог рада и то: износ од 147.600,00 динара са законском затезном каматом од 10.12.2009. године до исплате и износ од 194.400,00 динара са законском затезном каматом од 10.01.2010. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у осталом делу става првог изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је решено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев пуномоћника тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом петим изреке, обавезани су

тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка по жалби у износу од 28.500,00 динара, док је преко досуђеног па до траженог захтев одбијен.

Против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу трећем и петом изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4762/21 од 18.01.2022. године, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. у вези члана 420. става 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд утврдио да ревизија није дозвољена.

Без обзира на то што је првостепено решење преиначено, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена, јер из напред наведених законских одредаба произлази да ревизија изјављена против споредних тражења није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**